

«Книга ЗВІТЯТ»

рою «Залізні вовки»

**Дігтярівський навчально-виховний комплекс
Новгород-Сіверської міської ради
Чернігівської області
Виховник рою: Приходько Тетяна Петрівна**

Паспорт Рою «Залісні вовки»

1. Регіон: Чернігівська область
2. Район: Новгород-Сіверський
3. Назва населеного пункту: село Дігтярівка
4. Повна юридична назва навчального закладу, при якому організовано рій: Дігтярівський навчально-виховний комплекс Новгород-Сіверської міської ради Чернігівської області
5. Поштова адреса: 16081 вул. Покровська 67 село Дігтярівка Новгород-Сіверський район Чернігівська область
6. Контактний телефон: +380663564136
7. E-mail: dihtyrivka@ukr.net
8. Сайт: <https://dihtyarivka.wixsite.com/shkola>
9. Контакт у соцмережах: <https://dihtyarivka.wixsite.com/shkola>
10. Ройовий: Рожок Дмитро Васильович
11. Керівник рою: Щербак Роман Володимирович моб.тел. +380958078882, shebakroman05@gmail.com
12. Виховник: Приходько Тетяна Петрівна моб. тел. 0501721645, tprykhodko12@gmail.com

Склад рою

- 1. Коваленко Станіслав*
- 2. Лазаренко Олександр*
- 3. Рожок Дмитро*
- 4. Тимошенко Анастасія*
- 5. Чмихун Артем*
- 6. Рибак Ілля*
- 7. Лавицький Артем*
- 8. Резнікова Любов*

Ройове гасло

- Із легенди хто прийшли?**
- Ми – Залізній Вовки!**
- Де ми силу узяли?**
- Сила з рідної землі.**

І у спорті, і у дружбі

Ми найкращі, знайте друзі!

Ворогів ми будем бити,

Україну боронити!

Ройова пісня

Гей, повій, вітре, із степів

Гей, дай нам силу козаків,

Гей, дай нам силу,

Гей, маршируй, 1,2,3,

Маршируй 1, 2, 3.

Гей, дай нам силу і відвагу

Гей, Україні дай наснагу.

Гей, Україні, наше славне товариство,

Гей, марширує, 1,2,3.

«Спадок»

Село Дігтярівка розкинулось на мальовничих пагорбах в долині річки Десна. Звідки ж походить назва села? Навколо села росло дуже багато беріз. В давні часи з них місцеві жителі добували дьоготь, тому так і назвали село.

Перша письмова згадка про нашу місцевість була ще в літописі 1167 року. Чим славиться наше село? Славиться церквою Покрови Пресвятої Богородиці. До 1708 року на пагорбі височів дерев'яний храм. Як вважають, під час зустрічі гетьмана І.Мазепи та шведського короля Карла XII саме у цій церкві гетьман присягав на вірність шведському королю. На будівництво нового храму гетьман виділив 15000 золотих. Храм будувався у 1708-1709 роках, був освячений 1710 року. Церква збудована з цегли, яка виготовлялась на місцевому заводі, що належав І.Мазепі. Розмір цегли 30-17-7.

Дігтярівський храм Покрови славився своєю іконою Божої Матері, яку вважали чудодійною. Напередодні приходу шведів на іконі Божої Матері стали з'являтися сльози. Довідавшись про це, ченці з Новгород-Сіверського Спаського монастиря вирішили перенести її до свого храму, але відразу ж після урочистостей ікона зникла з монастиря і з'явилася в Дігтярівському храмі. Ця історія повторювалася щоразу при нових намаганнях повернути ікону до Спаського монастиря. Де знаходиться зараз ікона – невідомо.

Під час північної війни між Швецією та Росією у 1708 році Дігтярівка і Гірки стали населеними пунктами, де вирішувалася доля України. Восени в межі України ввійшли війська шведського короля Карла XII. Іван Мазепа, який довгий час вів таємні переговори зі шведами, переходить на їхній бік. 25 жовтня 1708 року, переправившись з кількома тисячами козаків через Десну, Іван Мазепа попрямував на з'єднання з армією Карла XII. Після переправи гетьман виголосив перед військом промову: «Браття, - сказав він, - прийшла наша пора; скористаємося нагодою: віддячимо москалям за їхні тривале насильство над нами, за всі заподіяні ними жорстокості й кривди, збережемо на майбутнє нашу свободу і права козацькі від їхніх зазіхань. Ось коли настає час скинути з себе ненависне ярмо й зробити нашу Україну країною вільною і не від кого незалежною. Ось до якого майбуття закликаю. Ви, браття, напевне, досягнете цієї мети з вашою мужністю й за підтримки шведського короля, котрий пропонує вам воювати проти москалів разом зі шведами». [3, с. 245]

Ставка шведського короля з 25 до 30 жовтня знаходилась у Гірках.

Після приєднання Мазепи до шведів, головна ставка шведів переведена у Дігтярівку. 30 жовтня 1708 року І. Мазепа надіслав листа з Дігтярівки

стародубському полковнику І. Скоропадському, в якому виклав причини, що спонукали його до переходу на бік Карла XII. Зокрема він писав: «Я мав від друзів таємне застереження та й сам ясно бачу, що ворог хоче нас, гетьмана, всю старшину, полковників і все військове начальство прибрати до рук у свою тиранську неволю, викоринити ім'я запорізьке й обернути всіх на драгунів і солдатів, а весь малоросійський народ піддати вічному рабству...». У листі Іван Мазепа закликав І. Скоропадського здати шведам Стародуб, вигнати московський гарнізон. Але цей лист був перехоплений росіянами. [8, с. 87]

Про те, що відбувалося в цей час у Дігтярівці, дізнаємося зі свідчень місцевого жителя, козака Герасима Прожиренка. 1 листопада 1708 року він розповів росіянам:

«Когда де шведы в деревню оную Дехтяревку пришли и из той деревни он и прочие все жители с женами и с дѣтьми выбрались на сю сторону рѣки в лѣс и вчерашняго, де, числа в ту деревню ходили они той деревни с церковным дьячком Федором, да с казаком Сидором Братухновым для провѣдыванія, что тут ли шведы и сколько их много.

А с пытки оный Пожиренок винился, что видѣли они тут гетмана Мазепу, который их себѣ призывал и порознь и всѣм троим приказывал, чтоб они шли на ту сторону к шведам, а прежде призывал он, гетман, к себѣ дьячка Федора и потом казака Сидора и больше обо всем им приказывал, у которых есть от него, гетмана, и письма...». [2, с. 717-718]

На жаль, задумам Івана Мазепи через певні обставини не судилося здійснитися. Українці на той час не змогли вибороти незалежність. Про ті події, які відбувалися у нашому краї, нагадує пам'ятний знак на честь зустрічі Карла XII з І. Мазепою. Він був установлений 11 вересня 2008 року. Пам'ятник виготовлено на кошти членів Національної Ради з питань телебачення та радіомовлення. Він має форму дзвону, що складається з двох частин, розділених між собою на постаменті. Ліва частина містить портрет короля Швеції Карла XII Густава, а права - портрет гетьмана Івана Мазепи. Під портретами розміщені відповідні написи. Зверху кожної з частин встановлені відповідно герби Швеції та України. Унизу під контуром розміщено напис про те, що пам'ятник присвячено зустрічі гетьмана Мазепи з Карлом XII.

Під час Другої світової війни 420 мешканців села пішли на фронт, щоб захистити Батьківщину від нацистської навали. 3 серпня 1941 року по вересень 1943 року село було окуповане німецькими загарбниками. На згарище перетворили німці колись квітуче село. З 392 дворів залишилось

менше 70. Люди змушені були жити в землянках. Спалені були також клуб, колгоспна контора, сільрада, дитячі ясла. Вивезено в Німеччину 10 чоловік. Розстріляно трьох селян. 192 мешканці Дігтярівки загинули, захищаючи рідну землю. За мужність і героїзм, виявлені в боях, 247 мешканців села були нагороджені орденами і медалями.

Зараз наша країна веде жорстоку боротьбу з росією. Мешканці села захищають незалежність нашої країни з перших днів вторгнення. На жаль, Воробей Іван та Коваленко Олександр повернулись додому на щиті, поповнивши ряди Небесного війська. Односельці свято шанують їх пам'ять.

«ЗДОБУТОК»

Кожна цивілізована нація виховує підрастаюче покоління на своїх кращих культурно-історичних здобутках, духовних традиціях, героїзмі предків, подвижницьких справах дідів та прадідів. Національна система виховання, яка ґрунтується на міцних підвалинах культури рідного народу минулих епох і сучасності, найбільшою мірою сприяє соціальному престижу, інтелектуальному розвитку, освіченості та інтелігентності як складників духовності людини.

Всеукраїнська дитячо-юнацька військово-патріотична гра «Сокіл» («Джура») почала впроваджуватися у шкільному житті нашої школи ще з 2016 року. Відтоді вона стала невід'ємною складовою життя нашої учнівської молоді. Виховна система гри «Джура» включає в себе постійну роботу у школі протягом усього навчального року, дає можливість залучити до спільної дії учнів, педагогів, батьків, представників місцевого самоврядування та громадських організацій.

Рій «Залізні вовки», впродовж 2019-2023 навчальних років був організатором національно-патріотичних заходів, екскурсій, благодійних ярмарок, суботників. У цій частині «Книги звітяг» ми зібрали частинку наших спогадів і приємних емоцій, щоб ще раз нагадати, яким прекрасним життям ми жили до повномасштабного вторгнення «московських катів».

Наші досягнення: 1) участь в обласному заочному конкурсі робіт юних фотоаматорів «Чернігівщина – мій рідний край» - Коваленко Станіслав; 2) участь в обласному конкурсі «Хлібом славиться Чернігівська земля» -Лазаренко Олександр, Резнікова Любов -переможці обласного етапу; 3) участь в заочному конкурсі дитячої та юнацької творчості «Таланти Сіверщини», присвяченого Дню Збройних Сил України – Лазаренко Олександр II місце в номінації «Художнє слово», Резнікова Любов –I місце в номінації «Вокальне мистецтво»; 4) участь у щорічній спартакіаді

допризовної та призовної молоді громади – загальнокомандне II місце, Лазаренко Олександр III місце – піднімання тулуба, III місце – стрибок у довжину; 5) участь у Всеукраїнському заочному конкурсі робіт юних фотоаматорів «Моя країна – Україна» - Резнікова Любов, Тимошенко Анастасія.

Мітинг, присвячений річниці загибелі Івана Вороб'я

Акція «Смілива гривня»

Благодійний ярмарок

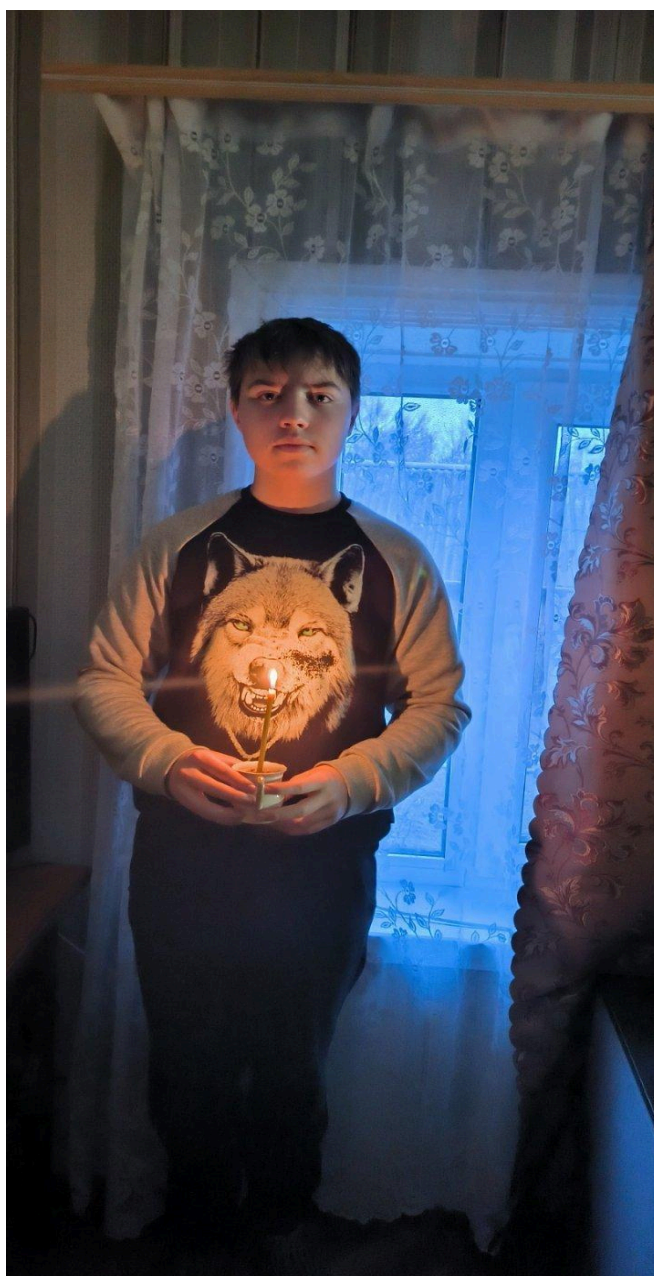

Участь в радіодиктанті національної єдності

Вшануємо пам'ять жертв голодомору

Виховний захід «Пам'ятаємо подвиг Героїв Крут»

Ланцюг єднання

Тренінг «Надання першої домедичної допомоги» з медпрацівником Правосудом М.Є.

Зустріч з працівниками Кіровського лісництва

Акція «Посади дерево»

Акція « Ми за чисте довкілля»

Вшановуємо пам'ять загиблого героя Коваленка О.М.

Спортивні змагання з футболу (команда вчителів та команда учнів)

Зустріч із капітаном поліції Ю.В.Бурдою

Зустріч з представниками ДСНС

І не зважаючи на будь-які обставини, ми пам'ятаємо, що наше основне завдання – гарно вчитися.

Заняття в підвалі під час повітряної тривоги

